

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-2555/2025-54

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Domagoju Franji Frntiću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Ide Nađ iz Zagreba, Šušnjevec 65, OIB: 08348559260, zastupane po punomoćniku Davoru Laziću, odvjetniku iz Zagreba, Avenija Većeslava Holjevca 40, protiv tuženika Klinički bolnički centar Zagreb, Zagreb, Kišpatićeva 12, OIB: 46377257342, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 27. travnja 2026. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice Hrvoja Novaka, odvjetnika, dana 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku da tužiteljici na ime pogrešno isplaćene plaće isplati iznos od 905,34 eur, izuzev zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza poreza na dohodak, sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), za razdoblje do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate prema stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim na pojedine iznose s dospijećem kako slijedi:

- na iznos od 28,63 eur od 16. rujna 2017. pa do isplate,

- na iznos od 2,73 eur od 16. listopada 2017. pa do isplate,
- na iznos od 29,94 eur od 16. studenog 2017. pa do isplate,
- na iznos od 45,81 eur od 16. prosinca 2018. pa do isplate,
- na iznos od 49,48 eur od 16. siječnja 2018. pa do isplate,
- na iznos od 44,03 eur od 16. veljače 2018. pa do isplate,
- na iznos od 67,52 eur od 16. ožujka 2018. pa do isplate,
- na iznos od 61,39 eur od 16. travnja 2018. pa do isplate,
- na iznos od 48,23 eur od 16. svibnja 2018. pa do isplate,
- na iznos od 81,09 eur od 16. lipnja 2018. pa do isplate,
- na iznos od 71,50 eur od 16. srpnja 2018. pa do isplate,
- na iznos od 61,39 eur od 16. kolovoza 2018. pa do isplate,
- na iznos od 109,77 eur od 16. rujna 2018. pa do isplate,
- na iznos od 84,40 eur od 16. listopada 2018. pa do isplate,
- na iznos od 73,39 eur od 16. studenog 2018. pa do isplate,
- na iznos od 46,04 eur od 16. prosinca 2018. pa do isplate, sve u roku od 8 dana.

II/ Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.541,99 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.), po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu je za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućim od 28. svibnja 2026. do isplate, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi i tijekom postupka navodila da je zaposlena kod tuženika, i to radnom mjestu liječnik specijalizant, te je zbog načina organizacije rada tužiteljica u svakom mjesecu kroz utuženo razdoblje ostvarila određeni broj prekovremenih sati. U utuženom razdoblju na snazi je Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN, 143/13 i dr.), kojim je regulirana plaća, na način da plaću radnika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću. Pritom osnovnu plaću radnika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža, dok dodaci na osnovnu plaću stimulacija, dodaci za posebne uvjete rada, dodaci i uvećanja plaće. Nadalje, u spornom razdoblju na snazi je bio i Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (NN, 141/12) koji se paralelno primjenjuje na tužiteljicu, i koji plaću radnika u čl. 51. definira na identičan način kako je to opisano Kolektivnim ugovorom.

2. Sukladno odredbama tog Kolektivnog ugovora propisani su dodaci i uvećanja osnovne plaće koji se isplaćuju tužiteljici i obračunavaju se, prema njegovom stavu, za svaki efektivno odrađeni sat rada od osnovne vrijednosti tog sata (u konkretnom slučaju radilo bi se o dodatku za posebne uvjete rada te za iznimnu odgovornost za

život i zdravlje ljudi), u kojem smislu tužiteljica navodi da joj za svaki odrađeni sat valja isplatiti osnovnu plaću, kao i uvećanja i dodatke na koje je ostvarila pravo.

3. U utuženom razdoblju tužiteljica je kontinuirano radila kao liječnik specijalizant, odnosno na tom radnom mjestu, dakle i za vrijeme redovnog kao i prekovremenog rada, u kojem smislu joj za sve odrađene sate rada pripadaju spomenuti dodaci. Kako tuženik nije plaćao dodatak za posebne uvjete rada za sve odrađene sate rada, kao što tuženik nije isplaćivao dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi za sve sate koje je odradila, već samo za dio odrađenih sati, iako je tužiteljica svaki sat rada, i redovnog i prekovremenog, radila na poslovima liječnik specijalizant, dakle u posebne uvjetima odnosno imala je odgovornost za život i zdravlje pacijenata, to se slijedom navedenog traži isplatu razlike plaće na ime naprijed navedenih neisplaćenih dodataka (za posebne uvjete rada i za iznimnu odgovornost za život i zdravlje pacijenata) za sve sate rada, a koji dodaci se računaju u odnosu na osnovnu plaću, s tim da je konačno postavljenim tužbenim zahtjevom iz podneska od 4. rujna 2019., koji uključuje i iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora te iznose po osnovi prekovremenog rada, tužiteljica potraživala ukupan iznos od 8.406,75 kn bruto zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, uz nadoknadu parničnih troškova odnosno u ponovljenom postupku iznos od 905,34 eur.

4. Tuženik je u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporavao tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice, navodeći da je prilikom obračuna i isplate plaće u cijelosti postupio u skladu s relevantnim propisima, ističući da spominjani dodaci tužiteljici pripadaju samo na osnovnu plaću, a ne i za vrijeme provedeno na prekovremenom radu (kako to tuženik pobliže navodi npr. u odgovoru na tužbu od 24. siječnja 2019.), kojim slijedom je predloženo odbijanje tužbenog zahtjeva u cijelosti.

5. Tužiteljica se očitovala na odgovor na tužbu u svom podnesku od 8. veljače 2019., ustrajavajući navodu da bi tužiteljici pripadali predmetni dodaci i za prekovremeni rad, ukazujući pritom i na relevantnu sudsku praksu u podudarnim slučajevima.

6. Tijekom postupka prvostupanjski sud donio je presudu dana 16. prosinca 2019. poslovnog broja Pr-6249/2018 (kojom je usvojen tužbeni zahtjev u iznosu od 7.728,91 kn odnosno 677,84 kn, str. 241-246 spisa), koju je Županijski sud u Rijeci potvrdio svojom odlukom poslovnog broja GŽ R-264/2020 od 12. svibnja 2021. (str. 267-272 spisa). Vrhovni sud Republike Hrvatske je donio odluku dana 13. svibnja 2025. poslovnog broja Rev-246/2023 (str. 398-403 spisa) kojom je prihvatio reviziju tuženika, te je predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, nakon što je prethodno rješenjem poslovnog broja Revd-4278/2021 od 5. listopada 2021. dopustio podnošenje revizije u odnosu na pojedina pravna pitanja.

7. Sud je u svrhu utvrđenja činjeničnog stanja tijekom ponovljenog postupka izvršio uvid u obračunske liste (str. 7-8, 125-162 spisa) i evidenciju o radnom vremenu (str. 103-124 spisa), s tim da je provedeno i financijsko vještačenje po vještaku Petri Blašković – Centar za financijska vještačenja d.o.o. (nalaz i mišljenje od 23. srpnja 2019., str. 174-183 spisa, usmeno očitovanje na ročištu održanom 22. studenog 2019., str. 210-211 spisa, pisano očitovanje od 6. ožujka 2026., str. 409-410 spisa).

8. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno primjenom članka 8. Zakona o parničnom postupku (NN, 53/91 i dr.) sud je utvrdio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovan.

9. Već je u dijelu postupka prije Odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske utvrđeno da među strankama nije sporno da je tužiteljica zaposlena kod tuženika, i to na radnom mjestu liječnik specijalizant, kao što nije sporno da su joj naprijed navedeni dodaci isplaćivani u utuženom razdoblju, ali ne u odnosu na sve odrađene sate rada tj. nisu isplaćivani u odnosu na prekovremeni rad. Proizlazilo bi da je predmet spora zahtjev tužiteljice prvenstveno s naslova razlike plaće koja se odnosi na neisplaćene dodatke za posebne uvjete rada i za iznimnu odgovornost za život i zdravlje pacijenata, i to za sve efektivno odrađene sate rada, pa i prekovremeni rad, a koji dodaci se po visini obračunavaju u odnosu na osnovnu plaću, s tim da tužiteljica potražuje i isplate razlike primanja koja je nastala kod obračuna naknade plaće za godišnji odmor.

10. Pritom je valjalo prihvatiti argumentaciju tužiteljice u kojoj ističe da je čitavo utuženo razdoblje radila na istim poslovima, što niti tuženik ne osporava, te da joj stoga svi dodaci i uvećanja, koji se računaju u odnosu na iznos osnovne plaće, pripadaju za sve efektivno odrađene sate rada, s obzirom da je tužiteljica radila u posebnim uvjetima, odnosno imao je posebnu odgovornost za život i zdravlje pacijenata tijekom čitavog radnog vremena, dakle kako u redovnom radu tako i u prekovremenom radu, dok nije utvrđeno da bi postojale odredbe koje bi isključivale takvo pravo tužiteljice.

11. U tom smislu zaključeno je da je tužiteljica u pravu kada ističe, kako je prethodno spomenuto, da su se ispunili uvjeti za isplatu dodataka na plaću i u razdoblju prekovremenog rada, obzirom da je i u tom razdoblju bila izložena posebnim uvjetima, odnosno imala je iznimnu odgovornost za život i zdravlje pacijenata, što je sukladno i odredbi čl. 94. Zakona o radu (NN, 93/14 i dr.), koja odredba također spominje mogućnost uvećanja plaće, kojim slijedom onda nema mjesta isključenju isplate predmetnih dodataka na koje tužiteljica ima pravo i za rad koji je ostvarila u režimu prekovremenog rada, u odnosu na koji tužiteljica također ima pravo na plaću koja sadrži elemente propisane odredbom čl. 91. st. 3. Zakona o radu.

12. Visina potraživanja tužiteljice utvrđena je tijekom prvotnog postupka nalazom i mišljenjem financijskog vještaka Petre Blašković (Centar za financijska vještačenja d.o.o.), iz kojeg proizlazi da razlika plaće tužiteljice za utuženo razdoblje iznosi 6.951,03 kn bruto, pri čemu je sudski vještak uvećanja plaće, odnosno dodatke na plaću izračunao u odnosu na osnovnu plaću, a obzirom na cjeloviti evidentirani opseg rada tužiteljice, kako to proizlazi iz priložene dokumentacije, s tim da je vještak u svom mišljenju naveo da tužiteljici nisu bili isplaćeni dodaci za posebne uvjete rada te za odgovornost za život i zdravlje, za sve odrađene sate (3.584,67 kn + 2.688,52 kn) tj. navedeno je da tužiteljici takvi dodaci nisu bili isplaćeni za ostvarene prekovremene sate, te da joj je manje obračunati iznos naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora u utuženom razdoblju (677,84 kn).

13. Uz navedeno, sukladno nalazu i mišljenju tužiteljici bi pripadao i iznos od 1.455,72 kn bruto, s naslova neisplaćenih iznosa po osnovi prekovremenog rada.

14. S obzirom da se tuženik podneskom od 2. kolovoza 2019. očitovao na pisani nalaz i mišljenje (kako s pravne strane, tako i na same izračune vještaka – str. 186-188 spisa), financijski vještak se i dodatno usmeno očitovao na ročištu održanom 22. studenog 2019., te je u bitnome ostao pri prethodno citiranom pisanom nalazu i mišljenju od 23. srpnja 2019. u kojem utvrđena visina potraživanja tužiteljice, navodeći, a u odnosu na izračun vezan za osnovu prekovremenog rada, da je svoj izračun u tom dijelu izvršila na način da je ukupan broj ostvarenih odnosno odrađenih sati uspoređivala sa mjesečnim fondom radnih sati a kako to potražuje tužiteljica u tužbi, dok tuženik obračunava prekovremeni rad pozivajući se na Zaključak br. 153. odnosno na način da ukupan broj ostvarenih odnosno odrađenih sati uspoređuje sa mjesečnim fondom sati.

15. Ukoliko sud zauzme stav da je tuženik ispravno primjenjivao obračun prekovremenih sati na naprijed opisani način, tada tužiteljica ne bi imala potraživanja u iznosu od 1.455,72 kn po toj osnovi.

16. Vezano za navode tuženika koji se odnose na pitanje dodataka za posebne uvjete rada i iznimnu dogovornost, vještak je istakao da je vidljivo da bi se radilo o pravnom pitanju.

17. Sud je prilikom donošenja ranije prvostupanjske presude u cijelosti prihvatio spomenuti nalaz i mišljenje, kao i usmenu dopunu istog, budući da je isti sastavljen od strane osobe koja raspolaže stručnim znanjima potrebnim za provođenje takvog vještačenja, koje je podudarno i s priloženom dokumentacijom (npr., iz dostavljenih isplatnih lista nije vidljivo da bi iznos već isplaćenih dodataka kroz pojedine mjesece bio fiksiran, tj. da bi se radilo o paušalnom iznosu koji bi se isplaćivao tužiteljici svakog mjeseca), na koji način je onda tužiteljici presudom od 16. prosinca 2019. dosuđen iznos od 7.728,91 kn bruto kao i iznos od 677,84 kn bruto, i koja presuda je bila potvrđena Odlukom Županijskog suda u Rijeci poslovnog broja Gž R-264/2020 od 12. svibnja 2021..

18. Međutim, s obzirom na ukidnu odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 13. svibnja 2025., u ponovljenom postupku se financijski vještak i dodano očitavao pisanim putem dana 6. ožujka 2026., konstatirajući da ukoliko se Zaključak br. 153. primjenjuje 21. prosinca 2015. ne bilo potraživanja po osnovi prekovremenog rada te bi visina potraživanja tužiteljice iznosila 905,34 eur, a koji iznos se odnosi na potraživanje po osnovi neobračunatih dodataka za otežane uvjete rada (475,78 eur) te po osnovi neobračunatih dodataka za odgovornost za život i zdravlje ljudi (356,82 eur), kao i s naslova manje obračunatog iznosa naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora (72,74 eur).

19. Sud je u cijelosti prihvatio i takvo dopunsko očitovanje vještaka, i s kojim izračunima je i tužiteljica uskladila končano postavljene tužbeni zahtjev od 13. ožujka 2026. na način da je potraživala 905,34 eur, koliko je tužiteljici onda valjalo i dosuditi, s obzirom da je valjalo prihvatiti argumentaciju tužiteljice u kojoj ističe da je čitavo utuženo razdoblje radila na istim poslovima, što niti tuženik ne osporava, te da joj stoga svi dodaci i uvećanja, koji se računaju u odnosu na iznos osnovne plaće, pripadaju za sve efektivno odrađene sate rada, s obzirom da je tužiteljica radila u posebnim uvjetima, odnosno imao je posebnu odgovornost za život i zdravlje pacijenata tijekom

čitavog radnog vremena, dakle kako u redovnom radu tako i u prekovremenom radu, dok nije utvrđeno da bi postojale odredbe koje bi isključivale takvo pravo tužiteljice.

20. U tom smislu zaključeno je da je tužiteljica u pravu kada ističe, kako je prethodno spomenuto, da su se ispunili uvjeti za isplatu dodataka na plaću i u razdoblju prekovremenog rada, obzirom da je i u tom razdoblju bila izložena posebnim uvjetima, odnosno imala je iznimnu odgovornost za život i zdravlje pacijenata, što je sukladno i odredbi čl. 94. Zakona o radu (NN, 93/14 i dr.), koja odredba također spominje mogućnost uvećanja plaće, kojim slijedom onda nema mjesta isključenju isplate predmetnih dodataka na koje tužiteljica ima pravo i za rad koji je ostvarila u režimu prekovremenog rada, u odnosu na koji tužiteljica također ima pravo na plaću koja sadrži elemente propisane odredbom čl. 91. st. 3. Zakona o radu.

21. Tim slijedom odlučeno je kao pod točkom I. izreke ove presude, a što je u skladu i s navodima tj. uputom iz Odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 13. svibnja 2025..

22. Tužiteljici na svaki pojedini dosuđeni mjesečni iznos pripada i zatezna kamata od dospijeća, tj. od 15-og u mjesecu za protekli mjesec, obzirom se radi o dodatku na plaću koji se isplaćuje najkasnije 15-og u mjesecu za protekli mjesec sukladno čl. 92. st. 3. Zakona o radu. Visina zakonske zatezne kamate za pojedina razdoblja određena je sukladno odredbi čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN, 35/05 i dr.) te na način pobliže naveden u točki I. izreke ove presude, s tim da, a s obzirom na odredbu čl. 45. st. 1. i 2., u vezi sa čl. 14. Zakona o porezu na dohodak (NN, 177/04 i dr.) te čl. 61. st. 1. i 9. Pravilnika o porezu na dohodak (NN, 95/05 i dr.) plaćanje poreza i prireza dospijeva s isplatom primitka od nesamostalnog rada, tako da tužiteljica ne može ostvariti pravo na zatezne kamate za razdoblje kroz koje isto kao sastavni dio bruto plaće nije dospjelo, zbog čega tužiteljici ne bi pripadale zakonske zatezne kamate u dijelu iznosa poreza na dohodak i prireza poreza na dohodak.

23. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, a u vezi odredbe čl. 155. istog Zakona.

24. Punomoćniku tužiteljice u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika te temeljem priloženog troškovnika stoga pripada nagrada za sastav tužbe te podnesaka od 8. veljače 2019., 2. travnja 2019., 5. travnja 2019. i 13. ožujka 2026., za svaku radnju po 75 bodova, kao i za podneske od 30. travnja 2019. i 4. rujna 2019., za svaki podnesak po 18,75 bodova, te nagrada za zastupanje na ročištima održanim 15. veljače 2019., 17. travnja 2019., 28. listopada 2019., 22. studenog 2019., 5. veljače 2026. i 27. travnja 2026., za svako ročište po 75 bodova, te za pristup na ročište za objavu nagrada od 37,5 bodova, što je ukupno 900 bodova koji pomnoženi s vrijednošću boda od 2,00 eur daju iznos od 1.800,00 eur, tj. uz uvećanje za PDV od 25% (450,00 eur) iznos od 2.250,00 eur, kao i uz nadoknadu iznosa uplaćenog za podmirenje troškova financijskog vještačenja od 291,99 eur, ukupno 2.541,99 eur, koliko je onda tuženik dužan isplatiti tužiteljici s naslova naknade parničnih troškova, budući da je tužiteljica uspjela u ovoj parnici u cijelosti s konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, dok tim slijedom tuženik nema pravo na nadoknadu parničnih troškova.

25. Tijek zakonske zatezne kamate na dosuđene parnične troškove temelji se na odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona (NN, 112/12 i dr.).

26. Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki II. izreke ove presude.

Zagreb, 28. svibnja 2026.

Sudac:
Domagoj Franjo Frntić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku putem ovog suda u pet (5) istovjetnih primjeraka u roku od osam (8) dana, a o žalbi odlučuje nadležan Županijski sud.

Ova presuda može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. Zakona o parničnom postupku i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

- punomoćniku tužiteljice
- tuženiku

Broj zapisa: **9-30888-b81a4**

Kontrolni broj: **00ecb-69344-cde27**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.